

Verzoeksters hebben ook verzocht om hun beroep te behandelen volgens de versnelde procedure als bedoeld in artikel 23 bis van het Statuut van het Hof van Justitie.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoeksters vijf middelen aan.

1. Eerste middel: de Europese Commissie heeft nagelaten mogelijke steun aan of van Lufthansa te onderzoeken.
2. Tweede middel: de Europese Commissie heeft gehandeld in strijd met specifieke VWEU-bepalingen en algemene Unierechtelijke beginselen inzake het verbod op discriminatie, het vrij verrichten van diensten en de vrijheid van vestiging, die ten grondslag hebben gelegen aan de liberalisering van het luchtvervoer in de EU. De liberalisering van de luchtvervoersmarkt in de EU heeft de groei van werkelijk pan-Europese lowbudgetluchtvaartmaatschappijen mogelijk gemaakt. Door toe te staan dat Oostenrijk enkel steun verleent aan in Oostenrijk gevestigde ondernemingen, is de Europese Commissie voorbijgegaan aan de schade die dergelijke pan-Europese luchtvaartmaatschappijen door de reisbeperkingen als gevolg van de COVID-19-crisis hebben geleden.
3. Derde middel: de Europese Commissie heeft artikel 107, lid 3, onder b), VWEU onjuist toegepast en kennelijke beoordelingsfouten gemaakt bij de beoordeling van de evenredigheid van de steun met de door de reisbeperkingen als gevolg van de COVID-19-crisis veroorzaakte schade, met name door ervan uit te gaan dat alle door de COVID-19-crisis aan AUA veroorzaakte schade het rechtstreekse gevolg was van de reisbeperkingen en niet na te gaan of Austrian Airlines alle vermijdbare kosten had beperkt.
4. Vierde middel: de Europese Commissie heeft geen formele onderzoeksprocedure ingeleid, ondanks het bestaan van ernstige moeilijkheden en heeft verzoeksters' procedurele rechten geschonden.
5. Vijfde middel: de Commissie is haar motiveringsplicht niet nagekomen.

⁽¹⁾ Besluit (EU) van de Europese Commissie van 6 juli 2020 betreffende steunmaatregel SA.57539 (2020/N) — Oostenrijk — COVID-19 — Steun ten gunste van Austrian Airlines (PB 2020 C 346, blz. 2)

Beroep ingesteld op 17 november 2020 — HB/EIB

(Zaak T-689/20)

(2021/C 9/46)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: HB (vertegenwoordiger: C. Bernard-Glanz, advocaat)

Verwerende partij: Europese Investeringsbank (EIB)

Conclusies

— het besluit van de plaatsvervangend secretaris-generaal van de EIB van 27 april 2020, waarbij verzoeksters arbeidsovereenkomst is beëindigd, en, voor zover noodzakelijk, het besluit tot afwijzing van het verzoek tot herziening, nietig verklaren; en

— verweerster verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep voert verzoekster drie middelen aan.

1. Het bestreden besluit geeft blijk van een kennelijke beoordelingsfout, schending van het beginsel van behoorlijk bestuur en niet-nakoming van de zorgplicht, omdat:
 - de beëindiging van verzoeksters contract op grond van bezuinigingsmaatregelen kennelijk onjuist was en in strijd was met de specifieke subsidieovereenkomst voor 2020 van de Gezamenlijke Ondersteuning van projecten in de Europese regio's (Jaspers) en met het besluit van het directiecomité van de EIB van 2019;
 - de beëindiging van verzoeksters contract op grond dat de werklast van de Smart Development Division (afdeling voor slimme ontwikkeling) van Jaspers, waar verzoekster was aangesteld, lager was dan die van de andere afdelingen van Jasper, waardoor er geen operationele behoefte was om verzoekster aan te houden, kennelijk onjuist was; en
 - de beëindiging van verzoeksters contract kennelijk indruiste tegen het dienstbelang, zij het vanuit een administratief of financieel oogpunt, of vanuit het oogpunt van de werklast, en in strijd was met het beginsel van behoorlijk bestuur en de zorgplicht.
2. Het bestreden besluit geeft blijk van willekeur en schendt het beginsel van behoorlijk bestuur, omdat het in een context waarin verweerster stelt dat zij een deel van haar personeel moet ontslaan in verband met bezuinigingsmaatregelen, in strijd is met het beginsel van behoorlijk bestuur en blijk geeft van willekeur om geen sociaal plan op te stellen — waarin met name wordt aangeduid hoeveel personeelsposten moeten worden opgegeven en op grond van welke objectieve criteria deze posten worden geselecteerd — op basis waarvan besluiten betreffende individuele personeelsleden zouden kunnen worden genomen, alvorens besluiten tot beëindiging van arbeidsovereenkomsten te nemen, zoals het door verzoekster bestreden besluit.
3. Degene die de handeling heeft vastgesteld was onbevoegd, aangezien het bestreden besluit is vastgesteld door de plaatsvervangend secretaris-generaal van de EIB, die hiertoe niet bevoegd was.

Beschikking van het Gerecht van 6 oktober 2020 — Cipriani/EUIPO — Hotel Cipriani (ARRIGO CIPRIANI)

(Zaak T-325/19) ⁽¹⁾

(2021/C 9/47)

Procestaal: Engels

De president van de Vijfde kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 246 van 22.7.2019.

Beschikking van het Gerecht van 8 oktober 2020 — Coppo Gavazzi e.a./Parlement

(Gevoegde zaken T-389/19 tot en met T-394/19, T-397/19, T-398/19, T-403/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, T-409/19 tot en met T-418/19, T-420/19 tot en met T-422/19, T-425/19 tot en met T-427/19, T-429/19 tot en met T-432/19, T-435/19, T-436/19, T-438/19 tot en met T-442/19, T-444/19 tot en met T-446/19, T-448/19 tot en met T-454/19, T-463/19 en T-465/19) ⁽¹⁾

(2021/C 9/48)

Procestaal: Italiaans

De president van de Achtste kamer (uitgebreid) heeft de doorhaling van zaak T-449/19 gelast.

⁽¹⁾ PB C 270 van 12.8.2019.